

The Idealistic Ethical Doctor

Sukhit Phaosavasdi MD*,
Surasak Thaneepanichskul MD*, Yuen Tannirandorn MD*,
Vorapong Pupong MD*, Boonchai Uerpaiojkit MD*,
Chumsak Pruksapongs MD*, Aurchart Kajanapitak MD*

** Member of The Medical Association of Thailand*

Physicians are either in the royal service or private section. They are taught to have strong self-confidence, depending on their own thoughts, making decision and performing their sole duties, especially when they are on duty. During their non-official time, the patients' problems may be simple, but most of them are severe and complicated, and still exist even when they are off duty. It is difficult for the off duty doctor to leave the suffering patient. They must keep performing their services. It looks like they are working overtime. By surrendering to such an extraordinary service, they will be admired as a "devotee". It makes for a good feeling for the doctors. However, by the same token, if any mistake happens, the doctor will be accused, sued, and sentenced to jail by a court as a criminal person and against Act Number 41 of the National Health Plan 30 Baht bill. Present day doctors are fully aware of their idealistic ethical status through the transitional zone of the rapid change of the cultural milieu of Thai society.

The world is round with some angulations and valleys to form shelter, protecting from heat, cold, flood, and tsunami, etc. The differentiated lines of right and wrong of the duties of doctors are closed to each other. And the doctor's duties seem to be a thunderstorm catcher. The physician's professionalism is abuse politically by the society and its rulers. It is hard to believe that the doctors cannot ask for help, and at the same time, these is some one among them tries to irritate them the most. These are other factors that are part of the idealistic, ethical doctor of the appropriate present situation.

Fifteen medical schools in Thailand understand well the mentioned appropriation. It does not stand for "too much" or "lack of". The medical graduates should learn its meaning best to insure their professional life and family.

It is the talk of the town that etiquette is defined as "they must do good things and avoid all bad things". The sentence is short and understandable; but with huge meaning, as big as the sky and, as deep as the sea. Doctors' etiquette has a high standard. This is another social request for the appropriate physician's professionalism.

There are many changes in Thai trans cultural. Thais must live and have good relations with others. Thai wealthy must be strong in order to obtain necessary import living needs and pay for their study in research and development. Physicians are included in this circle. The physicians have to provide services to their patients who will ask for everything that is life saving, advertised in all media. Ethics, mores, culture are our basics for marketing, but they must be clean, and accountable, as they are standard requirements for good friends. The 6 basic principles of ethics: human rights, justice, truth telling, confidentiality, good performance, deleting bad events; they are considered to be an insurance for a physician's life. Good thoughts toward any one, gender-sex-religious-economic status, and age discrimination, are strictly eliminated. How can we find such an appropriate physician?

Keywords: Idealistic, Ethics, Physician

J Med Assoc Thai 2007; 90 (1): 201-2

Full text. e-Journal: <http://www.medassocthai.org/journal>

References

1. Maysintree S. Thai turning point. Sufficient economic in the globalization. Bangkok: Bank Publication; 2006: 1-267.
2. Trisade V. Food for brain-up date. Bangkok: Weekly Mathichon; 2006: 20-1 (Oct 27-Nov2).
3. Pralongchaeng K. War flag. The examination. Bangkok: Thai Rat Daily Newspaper; 2006: 8.
4. Thai Rat Daily Newspaper. Economic. 2006: 8 (Oct 23).
5. Maysintree S. FTA's effect on Thai medical practice. The 50th scientific meeting of Thai Medical Association. Chaing Rai 2006: October 5-7.
6. Pramart R. World is round? Bangkok: We-Learn (Thai version). In: Friedman TL. The world is flat. New Yourk: Tuttle-Mori Agency; 2006.

แพทย์กับความพอประมาณ

สุจิต เฝ้าสวัสดิ์, สุรศักดิ์, ฐานิพนิชสกุล, เยื่อน ต้นนิรันดร, วรพงศ์ ภู่งศ์, บุญชัย เอื้อไพโรจน์กิจ, ชุมศักดิ์ พุกษาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์

แพทย์รับราชการหรือทำงานอิสระเป็นอาชีพหนึ่งที่ได้รับการสอนที่เน้นให้เป็นตัวของตัวเองอยู่ตลอดเวลา ให้มีความสามารถคิด ตัดสินใจและทำด้วยตัวเองซึ่งบางครั้งถูกหลุมกลุมมาก โดยเฉพาะเมื่ออยู่เวรนั้นใช้เวลาดังวันมากกว่าการทำงานตามปกติ ขณะอยู่เวรงานส่วนมากเป็นกรณีฉุกเฉิน ไม่มีใครสามารถกำหนดได้ว่า หนัก เบา หรือ บางครั้งสับสนวุ่นวาย แม้หมดเวลาอยู่เวรแล้วความวุ่นวายก็ยังดำเนินต่อไป แล้วแพทย์ที่เลิกจากเวรจะเดินออกไปจากงานที่กำลังติดพันอยู่ได้อย่างไร แพทย์จึงเหมือนเป็นคนไม่มีความพอดี ขาดความเพียงพอหรือเกินอยู่เสมอ น่าจะเรียกว่าเป็น “คนขาด ๆ เกิน ๆ” ทำเช่นนี้จะได้รับคำชมจากสังคมและเทิดทูนว่าเป็น “ผู้เสียสละ” เป็นน้ำหล่อเลี้ยงหัวใจที่ดีทีเดียว แต่ขัดกันกับมาตรา 41 ในพระราชบัญญัติประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 รวมทั้งกฎหมายแพ่งและอาญาที่อนุญาตให้ดำเนินฟ้องร้องและลงโทษแพทย์ได้ถ้าประมาท เลินเล่อ เกิดความผิดพลาดในเหตุสุดวิสัย ไม่ถูกใจผู้ป่วยหรือ ผู้เกี่ยวข้อง ที่พูดมาทั้งหมดนี้น่าจะรวม ๆ กันว่าเป็นความพอประมาณ

เป็นความจริงที่โลกนี้กลม บางแห่งเป็นเหลี่ยม เป็นหลุมแต่ไม่แบน จึงมีมุมที่หลบได้ถ้ามีภัย แต่ไม่เป็นจริงในปัจจุบันโลกนี้แบนหาหลุมหลบภัยได้ลำบาก งานของแพทย์ใกล้ชิดกับความผิดพลาดและเหมือนสายล่อฟ้าถูกนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ทั้งด้านสังคมและการปกครอง ไม่มีใครจะช่วยให้ แล้วยังเหมือนมีใครสักคนในกลุ่มเรากันเองช่วยกันทำลาย สิ่งเหล่านี้คือความพอประมาณที่แพทย์ต้องรับให้ได้

โรงเรียนแพทย์ประมาณ 15 แห่งในประเทศที่ผลิตแพทย์ออกมาควรเข้าใจความหมายของคำว่า พอประมาณ นำมาพิจารณาเช่นคำว่า เหมาะสม กำลังดี ดุดี เป็นต้น แต่คงไม่ใช่คำว่า “เกินพอ” หรือ “ขาดไป” คำเหล่านี้โรงเรียนแพทย์ไว้กับความหมายและสอนนักเรียนอย่างไรเพื่อให้ออกไปปฏิบัติงานอย่างมีหลักประกันนอกเหนือจากความรู้ทางด้านวิชาการแพทย์

มีคนเคยพูดว่าประพจน์ชอบด้วยคุณธรรมคือ ประพจน์สิ่งที่ควรประพจน์ เว้นสิ่งที่ควรเว้น เป็นคำจำกัดความที่ง่าย สั้น และเข้าใจได้ดี แต่มีความหมายที่กว้างยิ่งกว่าข้อเท็จจริง และเกินความหมายเหมือนน้ำในทะเล แล้วแพทย์อย่างเราที่สังคมต้องการให้มีความประพจน์ชอบด้วยคุณธรรมจะนำไปปฏิบัติได้อย่างไร เป็นอีกหนึ่งความพอประมาณที่แพทย์ต้องมี

จุดเปลี่ยนของแพทย์ในสังคมเกิดขึ้นแล้วในหลายมุม จุดยืนของเราในสังคมอยู่ตรงไหน ตำบลไหน เมืองไหน สังคมและวัฒนธรรมของเราเป็นเพียงแค่ว่าในประเทศหรือมีความสัมพันธ์กับชาติอื่น ๆ อย่างไรเพื่อให้สมดุลกับกระแสของโลก ทูรอนของเราเป็นอย่างไรมันคงแค่ไหนเพื่อใช้เป็นเกราะป้องกันและเพื่อการพัฒนาวิชาการ รู้ไหมว่าผู้ป่วยของเราคือต้นทุนและต้องการทุกอย่างตามที่รู้และเห็นจากสื่อ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีเป็นต้นทุนที่มีค่านำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ เป็นบันไดก้าวสู่สากลด้วยความโปร่งใส และตรวจสอบได้ซึ่งเป็นคุณสมบัติของการเป็นเพื่อนกับคนในโลกอย่างยั่งยืน น่าเชื่อว่าความจริงใจนั้นเป็นตัวประกันที่ดีแม้มีข้อผิดพลาดหรือไม่ประสบความสำเร็จ ที่สำคัญที่สุดคือปัญญาของเราที่มีเพื่อสร้างสรรค์เท่านั้นเพื่อคนทั้งโลกที่มีความแตกต่างกันทั้งทาง เพศ เชื้อชาติ ศาสนา และเศรษฐกิจฐานะ กฎกติกาต้องชัดเจน และไม่มีข้อตำหนิแม้จะเป็นผู้ชนะด้วยปัญญา ดังนั้นเราจะเตรียมแพทย์ให้มีความพอประมาณอย่างนี้ได้อย่างไรจึงจะไม่เป็นปัญหาแก่สังคมในปัจจุบัน
